

[Jes Lunde]

kommer fra kulbrinteskatt. I den forbindelse vil jeg bare gerne spørge energiministeren, hvad kulbrinteskatten indtil nu har givet. Det kunne være interessant at få oplyst det for folkettinget.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg havde egentlig håbet, at det blev en meget stilfærdig og nærmest kedelig debat, og sådan ser det vel også ud på overfladen, men hvis vi kigger på indholdet af, hvad der er sagt, er det nok ikke sådan. For i virkeligheden sker der det, at næppe er vi blevet nogenlunde færdige med at diskutere strukturen og de økonomiske betingelser etc. for naturgassiden af D.O.N.G., før vi tager fat på de næste områder, som er repræsenteret ved selskaberne DOPAS og DOFAS. Det er selvfølgelig i orden, at vi diskuterer dem – det er det, der overhovedet er meningen med debatten – men jeg vil straks sige, at jeg tror, det er afgørende for hele D.O.N.G.s og dets datterselskabers videre forløb, at der er et bredt flertal bagved det, der sker i folkettinget. Hvis ikke der er det, får vi for selskaberne DOPAS og DOFAS nøjagtig samme udvikling, som vi har set ved naturgasøkonomien. Det kan godt være, det ikke er de samme økonomiske kræfter, der vil ødelægge projektet, men vi risikerer, at det bliver ødelagt. Jeg vil derfor opfordre til, at man prøver på straks fra starten at samle et bredt flertal i denne sag. Det er ønskeligt både for den nuværende regering og også for en kommende regering af en eventuel anden partifarve, og det er i øvrigt også, hvad bestyrelsesformanden for D.O.N.G. siger. Nu har man citeret flittigt fra artiklen; så kan jeg citere et af de afsnit, der ikke er blevet det i dag, nemlig dér hvor Holger Lavesen slutter med at sige:

»Det vil være af stor værdi for D.O.N.G. A/S, hvis der også kunne opnås en bred politisk enighed om, hvorledes selskabets rolle skal være i efterforskning og udvinding af olie og gas. Et engagement på dette område kræver langtidsplanlægning og langsigtede investeringer. Der er derfor brug for et solidt politisk fundament at arbejde på«.

Dernæst skal jeg gøre nogle generelle bemærkninger om D.O.N.G.s virksomhed. Gennem den åbne diskussion, der er foregået om D.O.N.G., og gennem det brede flertal, der er for lovgivningen, har D.O.N.G. fået

mulighed for at placere sig centralt og konstruktivt i den danske energiplanlægning og herigennem også sikre samfundsinteresser inden for et område, hvor meget store økonomiske interesser står på spil. Det er efter min opfattelse den langsigtede diskussion, som vi nu skal tage fat på. Hvad skal D.O.N.G. være? Hvordan skal selskabet udvikle sig? Hvordan kan vi sikre en udvikling, der gør, at selskabet ikke bliver en ustyrlig stat i staten, men dog bliver i stand til at varetage de overordnede samfundsinteresser, der er i denne sektor? Hvordan kan vi med andre ord sikre et fornuftigt samspil mellem D.O.N.G., centraladministrationen, folkettinget og erhvervslivet? Eftersom der faktisk er tale om noget, der kræver langtidsplanlægning, som også formanden for D.O.N.G.s bestyrelse skrev, er det fuldstændig afgørende, at vi får den diskussion i gang nu.

Det er vigtigt, at vi prøver på at angribe det en smule professionelt og ikke alt for amatøragtigt. Derfor må vi sikre, at de instanser, der er involveret, har den tilstrækkelige professionelle bistand, og det gælder selvfølgelig både D.O.N.G. og de forskellige led i centraladministrationen. Måske kunne man opfordre regeringen til at fokusere en smule mere på det område med hensyn til modernisering af den offentlige sektor end på en række andre områder, hvor der ikke umiddelbart står så mange penge på spil. Det er i hvert fald sikkert, at vi har meget professionelle modspillere i denne sektor. Derfor må man ikke være for snæversynet, når man udstyrer dem, der skal forhandle med disse selskaber, hvad enten man taler om udstyr i den ene eller den anden forstand.

Efter disse generelle bemærkninger skal jeg sige noget om hele naturgassiden, som har domineret medierne så meget gennem årene, at man næsten har glemt naturgassens bidrag til forsyningssikkerhed og forbedring af miljøet og fået privatsalget til stort set at gå i stå. Det er derfor med tilfredshed, at vi ser, at aftalen med elværkerne er blevet bragt på plads som et bidrag til løsning af de økonomiske problemer.

Men det er ligeledes helt afgørende for det videre forløb, navnlig med henblik på salg til villaer, at der er et godt samarbejde med de regionale selskaber, for hvis ikke der er det, og hvis ikke der herigennem skabes en følelse af fælles ansvar, vil vi jo ikke få salget.